

Николов Димитров /Питката/ от Варна, от 25 випуск, Богдан Проданов от София, от същия випуск, и Васил Антонов от Пловдив, от 24 випуск. Между "Питката" и "Моряка" се беше създала особено интимна дружба.

През зимата и там се занимавахме с театрална дейност. Той играеше главната роля в Молиеровата комедия "На сила оженване". И днес помня думите, с които започна комедията: "Ще се върна след малко...", които той хиляди пъти повтори и все не харесваше начина на изказването им.

Един ден, късно през есента, двамата с него отидохме като екипаж на моторния катер "Лейтенант Ляпчев", за да откараме началника на Дунавския флот и неговите приятели на лов на остров "Дрляка". Едва стигнахме и падна мъгла. Трябваше да се върнем. Мъглата, обаче, ставаше все по-гъста и по-гъста. Ние се спуснахме по течението - една опасна маневра. По време на едно време мотора спря и не знаехме къде сме. Морякът през всичкото време си тананикаше и не прояви нито най-малък признак на безпокойство. След тричасово /вместо 10-15 минути/ лутане от бряг на бряг, след като заминахме много надолу от Русе, ние се прибрахме мокри и премръзнали.

Същата година ние изкарахме една смяна зимовка на корабите в зимното пристанище при остров "Матей" срещу Русе. Времето прекарахме в четене, декламации и игра на табла и шах.

От лятото на 1930 до лятото на 1931 год. не бяхме заедно. Събирахме се отново през лятото, когато той беше отзован в училището в помощ при подреждане на юбилейния сборник, по случай 50-годишнината на училището. Тук Вапцаров се прояви като човек на перото и много нещо мина през неговата ръка: той стилизира много от работите, които бяха изпратени за сборника.

По това време ние бяхме доста възмъжали. Същата есен ние навлязохме в компанията на група студенти от Търговската академия. Събирахме се често в студентските квартири, където спорехме на литературни теми, а Моряка беше централна фигура. Той имаше голяма тетрадка със стихове.

Понякога се занимавахме с по-делнични работи от ергенски характер. Един ден през есента надвечер устройохме весела момчешка игра на един от другарите ни, та дълго след това се смяхме. Бяхме в квартирата на двама студенти, наши другари, на ул. "Аксаков" в дома на семейство Б. Бяхме към 7-8 души. Стана дума за една девойка и се оказа, че един от другарите ни ще има свияждане с нея. Друг, обаче, се засили и каза, че ако той отиде на срещата, тя намало да откаже да се поразходи с него и още други големи планове си чертаеше. Решихме да го оставим да отиде, но при условие, че когато се завърне, всичко да ни разкаже. Веднага след излизането му, останалите решихме да го проследим и да видим ще ни каже ли истината. За целта се спряха на Моряка, на мене и на трети другар. Морякът си постави на ръката часовник със светещ циферблат, взе си бележник и тръгнахме. Приложихме цялата си стратегия и изпълнихме успешно задачата си. Всяко движе-